

ארליך השיג הישג ששום ענף ספורט ישראלי לא השיג: מקום שני בליגה העולמית של האינפלציה

■ פרס אף לעג לבגין ר- הזכיר את קריאתו לחברי ראש-הממשלה בתנועת-החרות "להיות גברים". כשהכנסת כו" לה צוחקת, שאל בגין: "האם הצו הזה חל גם על חברת-הכנסת גאולה כהן?"

■ למצליח-ליצן הליכוד פסח ("פיסי") גרוסר נמאס משיט לשונו של פרס, והוא קרא לעברו: "אני מאד מש-

קפות הליכוד ולישכת ראש-הממשלה על הנשיא יצחק נבון, התפרץ לעברו ח"כ ר"י ני מיריא, קרוב-מישפחתו של מנחם בגין, ואמר לו: "אל תבלבל את המוח!"

■ כאשר תיאר פרס איך, לדעת ראש-הממשלה, על נשיא-המדינה לנהוג ומה תפקידו, לדעתם, הוא אמר: "כל מה שהנשיא צריך לעשות, זה לנסוע לממלכת-העופה,

לא הבין את החוכמה, ופירסם את זה."

■ הפעם הראשונה שבה זכה ראש-הממשלה בנויפה מראש משריו היתה ביום הרביעי שעבר. בגין עשה באולם מליאת-הכנסת ככל העולה על רוחו, הפריע לנואמים, הסתיר בב וניהל שיחות פרטיות, ולא שם לב לבקשות הנואמים ויר שבראש הישיבה להירגע. הי דבר נמאס על שר-הפנים, הי "ד"ר יוסף בורג, שאמר לבי גין: "שב ואל תפריע יותר!"

■ בסקירה על משרד ראש-הממשלה כינה מנחם בגין את היהודים העולים מן ארצות-ערב בשם פליטים. הי בר עורר את זעמו של ח"כ "ד"ש מורכי אלגרבלי, ש" טען: "אנחנו לא פליטים! היינו ציונים, ועלינו מתוך ציונות!" אלגרבלי דרש מבגין למחוק את ההגדרה מפרוטוקול הכנסת, ובגין סירב. כשהוא אומר לאלגרבלי: "אל תלמד אותי ציונות!"

■ בהגנה על הגברים בי-

■ בעת הדיון הסוער כי כנסת על הצעות איהאמון של המערך, ש"י ושל"י, פנה סגן ראש-הממשלה, יגאל ירון, אל יושב-ראש מיפלת העברי, דה, שימעון פרס, היושב מאחוריו, וביקש ממנו שלא להפריע לנואמו של ראש-הממשלה, מנחם בגין. עוד לפני שפרס הצליח להשיב לו, אמר ח"כ עוזי ברעם, שעמד ליד פרס: "שימעון, אל תשים אליו לב. הוא אוויר, הוא ביכר לל לא קיים. אתה לא צריך לענות לו בכלל." שימעון פרס, שלא רצה להעליב כל כף את ירון, אמר לברעם: "אל תגיד עליו שהוא אוויר, תגיד את זה על ד"ש."

■ מאוחר יותר פגש בגין עצמו את עוזי ברעם, והתלונן בפניו: "אבא שלך (מי שהיה שר-העבודה בממשלת המערך, משה ברעם) היה מתנגד שלי, אבל אף פעם לא תקף אותי כל-כך כמו שאתה תוקף אותי. השיב לו ברעם: "אני למדתי מאבא שלי איך להתירס אליו." השיב לו בגין,

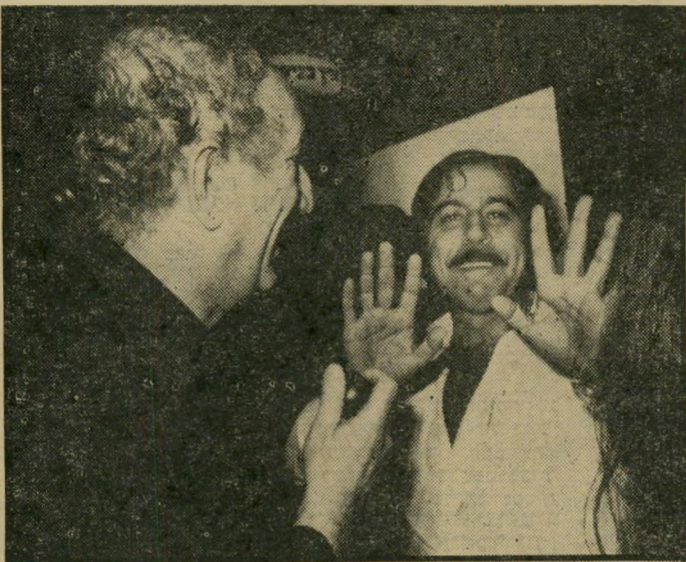
מרשימותיו של מבקר מסעדות

המסעדה שוכנת ליד הנמל והדבר מורגש היטב בתפריט. העדפנו להזמין את הדג החריף בנוסח טריפוליטני, חריימי בלשון האזור. הדג היה טעים מאד והרטוב חריף כיאות. את הדג ליווירנו ביין עכדת לבן של כרמל מזרחי, והיתה ביניהם התאמה מושלמת. מולי שתי יין סוביניון בלנק, גם הוא יין משובח של כרמל מזרחי. ככלל ראוי לציין כי לכרמל יש מבחר מעולה של יינות שולחן, אדומים ולבנים. היין האדום מיועד לכשר בקר, ההדו ודכרי מאפה, והיין הלבן - לדגים, ועוף. בין היינות האדומים נציין את קברנה סוביניון, אדום עתיק, קרינאי.

יינות כרמל מיטיבים את הארוחות

1978
1979
מקבלי ראשון לציון וזכרון יעקב
מזקק

רפיק חלבי כתב הטלוויזיה, נוכח בערב-המחאה שני-רד לכבודו של המנחה יעקב אגמון בתל-אביב. המחאה היתה נגד רשות-השידור, שביטלה את תוכנית-הרדיו של אגמון, "בירה ומצבורוח". עם תום האירוע, שבו נוכחו פוליטיקאים ואמנים, אמר רפיק חדרוני ליענקלה אגמון: "אתה רוצה שלא יזרקו אותך מן הטלוויזיה? תתאסלם!"

תעשע. בכרטיס אחד אני רוי-אה הצגה גדולה."

■ כשהסתיים נאומו של פרס יצא בגין למינון-הכנסת, ולעזריו, שהקיפו אותו כרגיל. אמר: "זה היה נאום נורא. ממש תת-רמה. שימעון פרס הגיעיל אותי."

■ כאשר דנה הכנסת בענין ייני משרד ממשלתי מסויים, נהוג כי אותו שר יושב במי-

למחוא כפיים וללחץ את ידיו של ראש-הממשלה."

■ בנואמו התנגד פרס ל-פיטוריו של שר-האוצר שימ"ח ח"כ ארליך, באומרו: "אם יפטרו את ארליך, תפסיד ישראל דבר ממדרגה ראשונה. ארליך השיג הישג שאף ענף-ספורט בישראל לא השיג: מקום שני בליגה העולמית של האינפלציה." במקום הראשון עומדת בראויל.

דידי מנוס הפיזומנאי, התערב בשעתו עם ידידים שאם מנחם בגין יביא את השלום, הוא יאכל את כובעו. הארכיטקט אלישע גת, שמע זאת, הלך לחנות ממתקים, קנה כמה ירעות של לעדער, הממתק העשוי מימשש, תפר אותם בצורת כובע-מיצחיה ובמשך שבועות ארב לדידי בי "כסית", כדי לשכנעו לאכול אותו, כפי שהבטיח. השבוע נעתר דידי, ואמנם אכל את הכובע במסיבה שערך במסעדה ליום הולדתו ה-51.

■ ישראל יצאה דווקא חברת-הכנסת שורמית ארזני. כי אשר מנחם בגין הצהיר בפאר תוס האופייני לו: "אנחנו נגן על אזרחי ישראל, על נשותינו וילדינו!" קראה לו אלוני בקריאת-ביניים: "גם על הגברים!"

■ אחרי שסיים בגין את הצד הפוליטי בסקירתו, הוא עבר לתאור פעולות משרדו הקדים לאמר: "סקירה זו הוכנה בשבילי על-ידי חברי לעבודה." קרא לעברו ח"כ מאיר פעיל: "סוף-סוף מי שהו יודע מה נעשה שם."

■ אחד הנואמים הטובים שנשמעו בכנסת בעת האחרון, היה נאומו של שימעון פרס. שתקן בציונות רבה את ראש-הממשלה, ואת הממשלה כולה. כאשר לעג פרס להתי-

בהכנת-פנים מהוהרת: "או אולי גם אני אכניס את הבן שלי לכנסת?"

■ באותו דיון התיישב ח"כ לע"ם, ומי שהיה שר-המיסחר-והתעשייה, יגאל הורביץ, ליד שולחן-הממשלה, על כסאו של השר-בלרי תיק משה ניסים. ניסים ראה שמקומו תפוס ועבר לשבת קרוב למלכות, על כסאו של שר-החוק. משה דיין, שהיה באותו יום בחוף-לארץ.

■ מאוחר יותר הסביר הורביץ כיצד נפוצו השמועות שהוא עומד לשוב לממשלה דווקא כשר-התיקשרות. "בכל פעם ששואלים אותי אם אני חוזר לממשלה, אמר הורביץ, "נמאס לי כבר לענות לא, או אני אומר, כן, להיות שר-הדואר." היה עיתונאי אחד ש-

אדמונד דה-רוטשילד אשר הגיע לארץ במיוחד לישיבת חברי-הנאמנים של מוסיאון ישראל בירושלים, בילה את רוב ימיו בארץ כשהוא רתוק למיטתו בבית-המלון, בניגל מחלת-שפעת. אולם בעוד רוטשילד מיעט לבוא לישיבות במוסיאון, הוא לא הסכים לוותר על מסיבת יום-הולדת שערך התעשיין-מיליונר, בנו גיטר, במלון מפואר בטבריה. מרבית איש-המדינה הטריחה את עצמם לטבריה, כדי לכבד את גיטר ולהינות ממטעמי המסיבה ומרצחה בים. בתמונה: רוטשילד (מימין) משוחח עם ח"כ יצחק רבין ועם שגריר ארצות-הברית בישראל, סם לואיס.